

Nefndasvið Alþingis
Sjávarútvegs- og landbúnaðarnefnd
b/t Unnar Kristínar Sveinbjarnardóttur
nefndarritari
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík, 14. maí 2010.

Efni: Frumvarp til laga um skeldýrarækt. (522. mál)

Viðskiptaráð þakkar nefndinni fyrir það tækifæri að fá að veita umsögn um ofangreint frumvarp sem felur í sér innleiðingu reglna um skerdýrarækt.

Með aukinni sókn í skeldýrarækt er eðlilegt að því sé fylgt eftir með tilheyrandi regluverki þar sem fyrra regluverk dugði ekki til, enda var hún fell undir [lög um fiskeldi nr. 71/2008](#). Heilt á litið er framlagt frumvarp gott og virðist vera í samræmi við annað regluverk á þessu sviði, verður þó að gera athugasemdir við nokkur atriði frumvarpsins.

Frumvarpið er sett fram til að skýra ákveðna lagaóvissu sem ríkti í kringum skeldýrarækt þar sem reglur á því sviði skorti. Frumvarpið hefur hins vegar þann ágalla að ákvæði þess eru ekki skilmerkilega sett fram og eru á köflum frekar torlæsin. Með því að setja ákvæði frumvarpsins skýrar upp og hafa styttri og hnitmiðaðri ákvæði, í stað lengri ákvæða með mörgum málsgreinum sem taka á ólíkum hlutum, mætti gera frumvarpið mun skýrar og auðveldara til lesningar og um leið framkvæmdar.

Aðrar athugasemdir vegna frumvarpsins snúa að mestu leyti að orðanotkun og áherslum í frumvarpinu. Má þar fyrst nefna að í 6. gr. frumvarpsins er kveðið á um að ráðherra geti aflað umsagnar hjá upptöldum aðilum þegar kemur að því að taka ákvörðun um staðbundið bann við starfsemi samkvæmt lögnum. Athugasemd undirritaðrar lýtur að því að þarna er sett fram heimild til handa ráðherra til að leita umsagnar en ekki skylda. Í lögum um fiskeldi, nr. 71/2008, er sett fram í sambærilegu ákvæði, 6. gr. laganna, skylda ráðherra til að leita umsagnar upptaldrá aðila. Verður að teljast eðlilegt að ráðherra sé skylt að leita umsagnar hjá sérfróðum aðilum áður en tekin er ákvörðun um vernd ákveðinna svæða þar sem að baki slíkrar ákvörðun hlýtur að þurfa að koma til ákveðin sérfræðipækking á svæðinu og nýtingu þess.

Í 8. gr. frumvarpsins er gerð sú krafa að áður en rekstrarleyfi er gefið skuli leyfishafi eða umsækjandi láta fara fram heilnæmiskönnun. Slík könnun skal þó skipulögð og framkvæmd af Matvælastofnun en greidd af leyfishafa eða umsækjanda, skal hún fara fram í samræmi við ákvæði laga og stjórnvaldsreglna. Ekki eru sérstök lagaákvæði eða reglur í gildi um framkvæmd slíkrar könnunar eða umfang hennar svo undirrituð hafi orðið vör við. Eðlilegt væri að samhliða ákvæðinu yrðu sett viðmið fyrir framkvæmd slíkrar könnunar. Skipulag og framkvæmd er að öllu leyti í höndum Matvælastofnunar og hefur greiðandi því ekkert um umfang eða framkvæmd að segja. Eðlilegt er að leyfishafi eða umsækjandi beri kostnað af slíkri könnun, en að fyrirfram ákveðin viðmið ráði skipulagi og framkvæmd en hún sé ekki matskennd hverju sinni. Að öðrum kosti mætti t.d. slík könnun fara fram á vegum leyfishafa eða umsækjanda sjálfra, líkt og umhverfismat, og lágmarkskröfur um efni hennar settar fram og svo skipulagt og framkvæmt af leyfishafa

eða umsækjanda. Ekki er gert ráð fyrir í ákvæði frumvarpsins um reglugerðaheimild ráðherra í 17. gr. að sett sé reglugerð um framkvæmd slíkra heilnæmiskannana, væri hugsanlega hægt að gera ráð fyrir fyrirmælum um framkvæmd hennar með þeim hætti.

Í 15. gr. frumvarpsins er svo kveðið á um gjaldtökuheimild vegna leyfisveitinga og eftirlits. Gert er ráð fyrir heimild ráðherra til að setja í reglugerð gjaldskrá vegna eftirlits og fyrirmæli um hvernig því skuli háttar. Hinn vegar kemur ekki fram hvernig skuli háttað gjaldtöku vegna leyfisveitinga með öðrum hætti en að hún skuli endurspegla raunkostnað. Í þessu felst ákveðin óvissa fyrir leyfishafa og umsækjandur. Eðlilega getur verið verulegur kostnaðarmunur á einstökum leyfum og eftirliti og getur því verið þörf á svigrúmi til gjaldtöku en ekki eitt fast gjald. Eins mætti fara með gjaldtöku vegna leyfisveitinga og eftirlits, þ.e. með útgáfu gjaldskrár, með því má draga úr kostnaðarlegri óvissu fyrir umsækjendur og leyfishafa.

Viðskiptaráð leggur til að frumvarpið nái fram að ganga að teknu tilliti til ofangreindra athugasemda.

Virðingarfyllst,

Þórdís Bjarnadóttir
Lögfræðingur
Viðskiptaráð Íslands